

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 26 (1915)

Piektdien, 1957. g. 1. martā

13. gads

Katrā kolchozā labas kultivētas ganības

Mūsu rajona lopkopji šogad apņēmušies tālāk kāpināt piena izslaukumus—iegūt par 30,4 procentiem pieaugumu vairāk nekā pērn. Paņūmumi lopkopības produktivitātes vairošanā pirmkārt atkarīgi no tā, kādās ganībās lopus ganīsim. Un, lūk, izvirzās uzdevums—jau šodien gādāt par kultivēto ganību ierīkošanu, uzlabošanu, jo labu ganību trūkums ir viens no galveniem daudzu kolchozu atpalicības cēloņiem lopkopībā.

Kāds tad ir stāvoklis ar kultivētām ganībām mūsu rajonā? Jāsaka, ka šim svarīgajam darbam nav vēlita vajadzīgā vērība. Piemēram, Kuldīgas MTS zonas kolchozos kultivētās ganības ir 608 ha, bet šīs platības ne visas atbilst savam nosaukumam. Ir arī kolchozi, kur „Jaunā gvarde”, „Boļševiks”, „Socialisma ceļš”, kur līdz šim kultivētās ganības nav ierīkotas nemaz. Ir arī tādi gadījumi kā Lisenko v. nos. un citos kolchozos, kur par kultivētām ganībām sauc tās, kuras ir tikai iežogotas, bet neskatoties uz tur esošo zelmeni un kādu šīs ganības dod zaļo masu. Protams, ar iežogojumu vien nepietiek, un no tā lopi nekādā gadījumā paēduši nebūs.

Labī kultivētās ganības ierīkotas kolchozā „Latvijas strēlnieks”—54 ha platībā, tikai vēl visa šī platība nav iežogota. Te lielu vērību ganību apkopšanai veltī ag-

ronoms b. J. Brālītis. Katru pavasari šīs platības savlaicīgi tiek mēslotas ar minerālmēsliem un pieveltas ar smago veltni. Rezultātā šīs platības dod gaidītos rezultātus, un kolchozā iegūst labus piena izslaukumus.

Katrās kolehoza valdes un lauksaimniecības specialista neatliekams uzdevums izdarīt zināmu mēslu daudzumu kultivētajām ganībām un gādāt par to mēslošanu. Nepareizi, ka par pirmo pasākumu ganību ierīkošanā uzskata to iežogojumu. Svarīgākais no pasākumiem ir rast labu zelmeni, ko var panākt ar mēslošanu, zāļu piesēju, krūmu izciršanu.

Labu darbu 1956. gada rudenī uzsāka kolchozā „Proletarietis”, kur pie liellopu novietnes „Pūri” izdarīja ganību mēslošanu ar kūtmēsliem, bet, diemžēl, šis darbs tika pārtraukts.

Kultivēto ganību ierīkošanu zināmā mērā traucē tas, ka kolchozos nav pietiekamā daudzumā vajadzīgās ganību zāļu sēklas. Lauksaimniecības specialistu pienākums ir vairāk nodarboties ar to sēklkopību. Labu piemēru parāda kolchozā „Latvijas strēlnieks” agronoms b. J. Brālītis, kurš ierīkojis ilggadīgo zāļu sēktu laucīņus un ieaudzējis deficīta zāļu sēklas.

Gādāt par labām ganībām, svarīgs šodienas uzdevums ikvienā kolchozā.

Bagāts mēslojums laukiem

Iepriekšējā gadu pieredze lieku reizi pierādījusi, ka bagātīgi mēslotos laukos iegūst gandrīz divas reizes lielāku ražu kā tur, kur augsne nav saņēmusi vajadzīgo mēslojumu.

— Šogad laukiem dosim ievērojami vairāk organiskā un minerālmēslojuma nekā pērn,—saka kolchoza „Uzvara” priekšsēdētājs b. Muiznieks. — Pašreiz mēslojuma vešanā izmantojam divus DT-54 traktorus un ap 30 pajūgu.

Tiesām, šajās dienās rosme kūtmēsli izvešanā vērojama pie visām lopu novietnēm. Ar traktoriem vien dienā izved līdz 80 t kūtmēsli. Līdz šim ar zirgiem izvests pāri par 600 t organiskā mēslojuma, bet ar traktoriem—300 t.

Lai kolchozniekus ieinteresētu, pielieto papildmaksu. Piemēram, ja kolchoznieks izpilda dienas uzdevumu—izved 12 vezumu kūtmēsli līdz 3 km attālumā, viņš saņem papildmaksu 5 rubļus. Par katru virsplānā izvesto kūtmēsli vezumu izmaksā 80 kapeikas. Papildmaksu paredzēta arī vircas vedējam—par katru automašīnas kravu, kas izvesta līdz 3 km attālumā—75 kapeikas. Šāda kārtība devusi lieliskus panākumus. Mēslojumu ākli ved kolchoznieki bb. Šteinbergs, Ābiņš, Dārziņš, Mitenbergs, Vēzis, Vitoliņš un daudzi citi. Piektdienā brigādē papildmaksu vien dažs saņem dienā pat 15 rubļu.

Mēslojuma krājumus papildina, iepērkot kūtmēsli no kolchozniekiem. Par katru

Kad Kuldīgas tūku fabrikas kolektīvs sānā vienkopus, lai izvirzītu deputata kandidāti pilsētas padomes vēlēšanām, daudzi strādnieki nosauca vērpējas Aloīnes Koršinskas vārdu.

Ar ko gan b. Koršinska izpelnījusi šo godu? Pati viņa, runājot par sevi, kautrēdamās saka: — Neesmu jau nu neko sevišķu paveikusi, strādāju tāpat kā citas vērpējas.

Taču, rūpīgi ielūkojoties b. Koršinskas darbā, redzam, ka viņa savu uzdevumu veic ar lielu rūpību. Savu izstrādes

normu Aloīne izpilda par 120—130 procentiem, visa viņas ražotā produkcija ir teicamas kvalitātes. Lai, uzsākot maiņu, darbs jau ar pašām pirmajām minūtēm raitāk veiktos, b. Koršinska ik dienas darbā ierodas nedaudz agrāk. Šajā laikā viņa pienes un sakārto sakārstās vilnas ruļļus, atnes spolītes.

Fabrikā jau vairākus gadus pēc kārtas b. Koršinska ir uzticēts vietējās komitejas sociālās nodrošināšanas delegātes pienākums. Arī to viņa izpilda nevainojami.

... Dažreiz vakaros pēc darba b. Koršinska ar priecīgu sirdi aplūko saņemtos Goda rakstus un, kad iedomājas par vērtīgajām balvām, ko šajos desmit pēckara gados saņēmusi no fabrikas administrācijas, atceras savas jaunības dienas.

DEPUTATA KANDIDATE

ALVĪNE KORŠINSKA

...Viņa dzimusi Kuldīgā strādnieku ģimenē. Jau no bērnības pieradusi pie smaga darba. Vēlāk viņa gan centās tai sagādāt vieglākas dienas, bet 1945. gadā viņš saslima ar tuberkulozi un nomira. Tātad laikā jau Padomju Armija bija atbrīvojusi mūsu pilsētu no fašistiskiem iebrucējiem, un b. Koršinska savā vidū uzņēma Kuldīgas tūku fabrikas kolektīvu. Tur viņa atrada daudz sirsnīgu darba biedru, kuri tad apmācīja Aloīni vērpējas arodu. Pēc gada b. Koršinska par labu darbu saņēma Goda rakstu. Daudz balvu un naudas premiju viņa saņēma arī turpmākajos gados. 1953. gadā Aloīnei piešķīra „Latvijas PSR labākās vērpējas” goda pilno nosaukumu.

A. Sūniņš

Deputatu kandidāti tiek ar vēlētājiem

26. februārī rajona kultūras namā kuplā skaitā pulcējās pilsētas darbaļaudis, kur 2. agitpunkts rīkoja vēlēšanu tikšanos ar deputatu kandidātiem.

Pirmā runā deputata kandidāte pilsētas padomes vēlēšanām tautas tiesnese b. Pļavāne. Viņa pastāsta par tām izmaiņām, kas pēdējos gados, it sevišķi pēc PSKP XX kongresa, notikušas tiesu likumdošanā, par to, cik liela nozīme ir valdības lēmumiem par uzņēmumu strādnieku komiteju tiesību paplašināšanu.

Tad tribīnē deputata kandidātes uzticības persona b. Stivrīņa. Viņa saka:

— Mūsu kolektīvs izvirzīja par deputata kandidāti b. Pļavāni tāpēc, ka viņa, strādājot par tautas tiesnesi, ir principāla un taisnīga. Biedrei Pļavānei netrūkst enerģijas un degmes darbā arī tagad, kad pēc jaunā dekreta darba slodze krietni palielinājusies. Tānī pat laikā deputata kandidāte mācās, lai iegūtu augstāko izglītību.

Rajona padomes deputata kandidāte b. Plotera uzticības persona finansu nodaļas inspektore b. Jepolova pastāsta par viņa darbu, par to, kā pieaudzis rajona budžets, kā pieaug līdzekļu asignēšana darbaļaužu veselības aizsardzībai, izglītībai.

Vēl runā pilsētas padomes deputata kandidāte b. Vingoldes uzticības persona b. Līcis un citi, kuri aicina vēlētajus šā gada 10. martā nodot savas balsis par izvirzītajiem deputatu kandidātiem.

Vakara noslēgumā notika koncerts, kurā piedalījās Kuldīgas muzikālā skola un MRS pašdarbnieki.

O. Šulmeisters,
2. agitpunkta vadītājs

Kopējiem spēkiem

Kuldīgas MTS traktoristi bb. Zemturis un Mundiciems kolchozā „Traktorists” ar traktoru DT-54 izved kūtmēsli un kūdru. Darbā izmanto 3 traktora slēpes—kamēr vienas piekrauj, otras izkrauj, bet trešās atrodas ceļā. Iekraušana un izkraušana norīkoti 12 kolchoznieki. Tādējādi organizēts darbs ir ražīgs un dienā var izvest 80—100 tonnām kūdru vai kūtmēsli.

Līdz šim traktoristi kopā ar kolchozniekiem izveduši 400 tonnas kūtmēsli un 200 tonnas kūdru.

A. Liepa

Attēlā: kolchoznieki Rādolfs Šteinbergs, Kārlis Ābiņš ved kūtmēsli.

MŪSU DZIMTENES VARENĪBAS NESA TRICINĀMAIS PAMATS

Saruna ar PSRS Augstākās Padomes
deputātu A. Grasu

Nesen pabeidza savu darbu PSRS Augstākās Padomes sestā sesija. Augstākā valsts varas orgāna deputāti apsprieda un izlēma Padomju Savienības iekšpolitikas un ārpolitikas svarīgākos jautājumus. Centralā vieta sesijas darbā bija mūsu zemes tautas saimniecības plāna un valsts budžeta izskatīšanai 1957. gadam. Šis plāns balstās uz galvenajiem uzdevumiem, ko PSKP XX kongress izvirzījis sestajai piecgadei. Tā nesatricināms pamats ir konsekvēti realizēt Komunistiskās partijas līniju uz smagās industrijas straujāku attīstīšanu, kas ir galvenais priekšnoteikums visas socialistiskās ekonomikas kāpināšanai, lauksaimniecības tālākai attīstībai, padomju tautas materialās labklājības celšanai un mūsu Dzimtenes aizsardzības spēju nostiprināšanai.

Sestās piecgades otrajā gadā mūsu tautas saimniecība sasniegs jaunu pakāpi. Ogļu ieguve sasniegs 446,2 miljonus tonnu, naftas ieguve — 97 miljonus tonnu, čuguna kausēšana — 38,1 miljonu tonnu, tērauda — 51,5 miljonu tonnu, elektroenerģijas ražošana — 212,2 miljardus kilovatstundu. Mašīnbūves un metalapstrādes produkcija pieaugs par 10,2 procentiem. Šie skaitļi uzskatāmi parāda socialisma zemes industrijas vareno attīstību.

Sestā piecgade ir vispusīga un nepārtraukta tehniskā progresa piecgade. Šā gada plāns atspoguļo mūsu partijas kursu uz jaunās tehnikas ieviešanu, paredz tālāk attīstīt mašīnbūvi kā tehniskā progresa pamatu. Salīdzinot ar pagājušo gadu, par 30 procentiem paplašināsies aparātu un automatizācijas līdzekļu ražošana. Tālāk attīstīsies arī mūsu enerģētika. Ar pilnu jau sāk darboties Kuibiševas HES. Tiks nodota ekspluatācijā Karakumas hidroelektrostacija. Stāties darba ierindā jauni agregāti Irkutskas un Novosibirskas hidroelektrostacijās. Straujos tempos tiks izbūvēts Stalingradas hidromezgls. Volgas krastos izvēršies Saratovas HES celtniecība.

Deputāti, runājot debatēs, atzīmēja, ka sakarā ar ļēpīniskās nacionalās politikas konsekvēntu realizēšanu visas mūsu Dzimtenes tautas guvušas milzīgas panākumus saimnieciskajā un kultūras celtniecībā. Vienotajā daudzracijā Padomju valstī visām savienotajām republikām tagad ir varena un augstu attīstīta rūpniecība.

Padomju cilvēki dedzīgi apsveic PSKP CK februāra Ple-

numa lēmumu par rūpniecības vadīšanas tālāku uzlabošanu. Šis gudrais partijas lēmums sekmēs visas mūsu ekonomikas tālāku uzplaukumu. Rūpniecību, fabriku, šachtu un jaunceltņu kolektīvi iegūs jaunas plašas iespējas celt darba ražīgumu un vispusīgi attīstīt savus radošos spēkus.

Padomju varas gados pašos pamatos pārveidojusies arī mūsu Latvija. Šeit izveidojusies jaunas rūpniecības nozares — elektromašīnu būve, aparātu būve, lauksaimniecības mašīnu būve. Republikā izauguši jauni lieli uzņēmumi. Starp tiem minamas Rīgas elektromašīnu, dizeļu, elektrisko spuldžu, Rīgas lauksaimniecības mašīnu, Jelgavas mašīnu, Daugavpils elektroinstrumentu, Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas un daudzi citi uzņēmumi.

Kopā ar visu padomju tautu Latvijas rūpniecības uzņēmumu kolektīvi sekmīgi veic uzdevumus, ko izvirzījis partijas XX kongress. Kopprodukcijas ražošanas plānu republikas rūpniecība aizvārdītajā gadā izpildījusi par 106,7 procentiem. Vīrs gada uzdevuma saražoti izstrādājumi 719 miljonu rubļu vērtībā. Rūpniecības kopprodukcijas apjoms, salīdzinot ar 1955. gadu, pieaudzis par 14,6 procentiem.

Mūsu uzņēmumi uzsākuši kursu uz jaunās tehnikas ieviešanu, kuras pamatā ir ražošanas automatizācija un konveijerizācija. Pagājušajā gadā vien rūpniecības un fabrikas ieviestas 32 konveijeru līnijas, 10 plūsmas līnijas un apmēram 400 automāti. Uzņēmumos uzstādīts daudz jaunu iekārtu. Vēl plašāk ieviestas tādas progresīvas darba metodes kā liešana zem spiedienu un liešana apvalka veidnēs, detaļu termiskā apstrāde, izotopu lietošana.

Īsumā pastāstīšu arī par savu rūpniecību, VEFu, kur esmu nostrādājis gandrīz 30 gadus. Padomju varas laikā mūsu rūpniecība pārvērtusies par lielu radiotehnikas uzņēmumu, kas apgādāts ar pirmšķirīgu tehniku. Minēšu dažus datus, kas liecina par rūpniecības augšanu un attīstību. Salīdzinot ar 1946. gadu, kad uzņēmums bija pilnīgi atjaunots pēc kara laika nodarītiem postījumiem, tā ražošanas apjoms pieaudzis gandrīz 12 reizes. Rūpniecība apguvusi jaunus produkcijas veidus, tai skaitā pirmās klases radiolas „Lukss”, portatīvos radiouzdevējus „Turists” utt. Telefona aparāti ar mūsu rūpniecības zīmī darbojas Donbasā, Kuzbasā, Maskavas ogļu baseina šachtās. Elektrotehniskos izstrādājumus mūsu rūpniecība piegādā Ķīnai, Mongolijai, Korejai, Indijai, Iranai, Polijai, Ru-

manijai, Bulgārijai un daudzām citām ārvalstīm.

Mūsu rūpniecība kļuvusi par augsti kvalificētu specialistu — strādnieku un inženiertechnisko darbinieku kadru kalvi. Apmēram pusotra tūkstoša mūsu darbinieku darbu cechus savieno ar mācībām. Rūpniecībai ir sava vidusskola, tehnikums, sava filiāle Latvijas Valsts universitātes vakara nodalā.

VEF rūpniecība nav izņēmums. To pašu varētu teikt par visu republikas rūpniecību. Te izpaužas Komunistiskās partijas un Padomju valdības nemīgtā gādība par mūsu republikas attīstību, kas kļuvusi par līdztiesīgu locekli padomju tautu lielajā saimē.

Sestās piecgades otrajā gadā mūsu rūpniecības kolektīvs strādā ļoti labi. Janvāra ražošanas plāns izpildīts par 115 procentiem. Vēlējusi devusi valstij vīrs uzdevuma vairāk nekā 200 radiolas „Lukss”, 2500 telefona aparatus un daudz dažādu elektrotehnisko izstrādājumu. Katru dienu divas līdz trīs normas izpilda jaunais atslēdznieks Vladimirs Mežeckis. Lietuvis ceha veidotājs Eduards Bojenko apņēmies izpildīt divas gada normas. Doto vārdu b. Bojenko tur. Maiņas normas ievērojami pārsniedz arī lodētāja Elā Šermane, montētāja Anna Krūmiņa un daudzi citi.

Lielu ieguldījumu sava uzņēmuma tehniskā progresa veicināšanā devusi novatori bb. Bušs, Meņgelis, Bebris un citi. Pagājušajā gadā rūpniecības izgudrotāji un racionalizatori iesnieguši apmēram 500 priekšlikumu, kas palīdz celt darba ražīgumu, uzlabot ražoto detaļu kvalitāti un pazemināt to pašizmaksu. Šo priekšlikumu ieviešana devusi uzņēmumam 5,5 miljonus rubļu lielu ietaupījumu.

Pašlaik mūsu rūpniecība tāpat kā citos uzņēmumos plaši izvēršas socialistiskā sacensība par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai. Cenzdamies godam sagaidīt šo ievērojamo notikumu, strādnieki un inženiertechniskie darbinieki uzņemam jaunas, paaugstinātas saistības. Cechu un iecirkņu kolektīvi stājušies darba sardzē par godu visas tautas svētkiem.

PSRS Augstākās Padomes sestās sesijas lēmumu iedvesmoti, rūpniecības un transporta uzņēmumu un jaunceltņu kolektīvi cīnās par sestās piecgades otrā gada plāna izpildi pirms termiņa. Mēs nežēlosim spēkus un darbu, lai vēl varenāka kļūtu mūsu mīļotā Dzimtene, kas iet uz komunisma gaišajiem kalngaliem.

(LTA)

Vecumdienas mums labi nodrošinātas

Mēs, Ēdoles invalidu nama iemītnieki, no sirds pateicamies partijai un valdībai par tām rūpēm, kas šodien veltītas mums. Jaunības dienas pavadījām smagā darbā, kas sagrauja mūsu veselību, tādēļ esam laimīgi, ka savas vecumdienas varam pavadīt labā apgādībā, tīrībā. Turklāt katru mēnesi vēl saņemam pensiju.

Diendienā par mums rūpējas sanitāres un divas mediciniskās māsas. Sevišķi rūpīga un pieklājīga ir jaunā invalidu nama vadītāja b. Tru-

šina. Kopš viņa šeit strādā, vēl vairāk uzlabojusies partijas apgāde, novērstas nekārtības. No viņas nekad nedzirdam rupjus vārdus, bet vienmēr viņa ar katru aprunājas, ikvienu uzklausā.

Necerējām, ka vecumā būsim tik labi apgādāti, tādēļ ar prieku balsosim par izvirzītajiem kandidātiem vietējo Darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanās, jo zinām, ka balsosim par cilvēkiem, kuri rūpēsies, lai mums nekā netrūktu.

M. Blīks, A. Brūns,
T. Kārkliņš, I. Putelis un citi

Priekšzīmīgu vērtību un naudas līdzekļu uzskaiti kolchozos

Vērtību priekšzīmīga uzskaitē kolchozā ir viens no svarīgākajiem kolchoza augšupejas noteikumiem. Kolchoza naudas līdzekļu izlietošanā jāievēro vislielākā taupība, līdz minimumam jāsašaurina saimnieciskās administratīvās izdevumi, jāseko inventāra uzskaitē, nododot to atbildīgu personu glabāšanā. Nopietni trūkumi šajā ziņā pielaisti lauksaimniecības arteli „Kopdarbība”.

Minētajā kolchozā izstrādes dienas vērtība ievērojami palielinājusies, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, taču tā varēja būt noteikti augstāka, ja kolchozā būtu priekšzīmīga uzskaitē.

Kolchoza valde, neskatoties uz vairākkārtējiem ieteikumiem, nav nokārtojusi jautājumu par rēķinvedi. Pašreizējais rēķinvedis b. Freimanis bieži dzer un nespēj pienācīgi veikt savus pienākumus, par ko liecina nesen izdarītajā revīzijā atklātie trūkumi.

Valde arī nepietiekami kontrolē un maz prasa no rēķinveža, lai darbs tiktu uzlabots, bet valdes priekšsēdētājs b. Šuba pats pielaiz nopietnus finansu disciplīnas pārkāpumus.

Revīzijā tika konstatēti vairāki gadījumi, kad naudas ieņēmumu orderus nav parakstījis kolchoza priekšsēdētājs, kā arī naudas izmaksas tiek izdarītas tikai ar rēķinveža parakstu.

Vairākos gadījumos apmaksāti rēķini bez paraksta par materialu saņemšanu, kas ir rupjš rēķinvedības pārkāpums. Tā, piemēram, 1956. gada 5. septembrī samaksāts Saldus patērētāju biedrībai par pirkām naglām Rbļ. 380, 90, bet kas naglas saņēmis un cik — nav zināms. Šādi gadījumi ir vairāki.

Pielaists arī tāds pārkāpums, ka izmaksas no kases tiek izdarītas bez attaisnojošiem dokumentiem, kas patiesībā ir kolchoza naudas līdzekļu izsaimniekošana. Piemēram, 1956. gada maijā rēķinvedis saņēmis 15 rubļus kantora piederumu iegādei, taču do-

kumentu, kas apliecinātu pirkšanas faktu, nav. Un šādi gadījumi nav vienīgi.

Nav pielaizams, kad, izdarot dažādu materialu iepirkšanu no privatām personām uz aktu pamata, nav uzrādīta pārdevēja adrese. Piemēram, pagājušā gada 17. decembrī sastādīts akts par divu riepu pirkšanu no pilsoņa Jurdža par Rbļ. 1300, taču aktā nav pārdevēja adreses, ne citas ziņas, kas dotu iespēju pārbaudīt pirkšanas faktu. Rēķinvedis pārkāpj noteikto kārtību tanī ziņā, ka kasi nenoslēdz katru dienu, bet gan pa mēnešiem. Rupjus finansu disciplīnas pārkāpumus atļāvis arī kolchoza priekšsēdētājs b. Šuba, kurš par 1956. gada septembri dažādu pirkumu izdarīšanai pagētajiem turpat 5000 rubļiem norēķinājis tikai atskaites sapulces priekšvakarā. Tāpat rupji pārkāpumi pielaisti kolchoza transporta ekspluatācijā un degvielu izlietošanā, kādēļ kolchozam nodarīti zaudējumi vairāku tūkstošu rubļu apmērā. Pielaisti gadījumi, kad produkcijas realizācija netiek noformēta caur klēti, bet tieši no ražošanas.

Mantas saglabāšanai kolchoza valde veltī maz vēribas. Tā zaudējumus norakstītas 12 bišu saimes par 4668 rubļiem, kas nobeigušās barības trūkuma dēļ, bet vainīgās personas nav noskaidrotas un zaudējumi nav piedzīti.

Nopietnus pārmējumus pelna revīzijas komisija, kas vāji veikusi savus pienākumus. Revīzijas komisija bieži vien sastāda aktus, iesniedz tos izskatīšanai valdei, bet tālāk par to neinteresējas.

Par radušos stāvokli atbildīga arī Kabiles MTS, kuras darbinieki snieguši maz palīdzības pareizas uzskaites nokārtošanā.

Līdzīgs stāvoklis ir arī atsevišķos Kuldīgas MTS zonas kolchozos, kā „Jaunā gvardē”, „Sarkanā zvaigznē” un vēl dažos.

Šie piemēri rāda, ka rajona kolchozu valdēm pareizai uzskaitē jāvēlta lielāka uzmanība nekā līdz šim.

K. Aķis

LAUKU SLIMNĪCĀ

Ceļā uz Rendas slimnīcu nevilus nācās noklausīties dedzīgu sarunu. Dzirdot tikai dažus vārdus, varēja saprast, ka runā par vietējo slimnīcu.

— Gandrīz divas nedēļas tur nogulēju, taču tagad jūtos lieliski, — stāstīja kāds vecāks vīrs.

— Jā, beidzot arī pie mums Rendā ir kārtīgs ārsts, — sprieda otrs. — Tie agrākie jau šādi tādi bija...

Līdzīgus atzinīgus vārdus par jauno ārstu b. Liepiņu var dzirdēt ne tikai Rendā, par viņu un nelielo lauku slimnīcu runā arī tuvējos Kandavas un Talsu rajona ciemos, jo ne viens vien turienietis ārstēties Rendas slimnīcā.

Pārkāpjot slimnīcas sliekšni, tūlīt redzams, ka tur valda īsta rūpība un kārtība.

— Nav mums diez cik plašas telpas, — stāsta ārsts b. Liepiņš. — Slimnīcas pilnīga izbūve nav vēl pabeigta. Tādēļ arī dažreiz krietni „jāsaspiežas” un 10 gultu vietā tajās pašās telpās jānovieto pat 14—16.

Laiks slimnīcā ir precīzi sadalīts. Rītos slimniekus modina pulksten 7, bet pēc pusotras stundas — brokastis. Pēc tam seko ārsta vizīte. Pulksten 10.30 sākas slimnieku pieņemšana ambulancē, bet pēcpusdienā — mājas vizītes. Bez tam pāris reizes nedēļā jāapmeklē arī Rendas 7-gadīgā skola. Grūtāk nokļūt uz Graudupes 4-gadīgo skolu, taču mēnesī reizi apmeklē arī to.

Viss tas prasa rūpību ne tikai no ārsta b. Liepiņa, bet arī no pārējā slimnīcas personāla. Ilga darba gadu prakse ir feldšerei b. Grenkovei. Labi savu uzdevumu veic medmāsas bb. Priediņa un Reķe. Viņas

Attēlā: slimnīcas ārsts b. Liepiņš un feldšere b. Grenkova vizītē.

atliecina arī laiku mākslinieciskajai pašdarbībai. Korī un deju kolektīvā piedalās dezinfektors b. Sīlis.

Taču ne mazāk nopietns uzdevums ir saimniecības vadītājam Zanderei. Vasarā b. Zandere pati dārziņā izaudzēja slimnīcas vajadzībām dārzeņus. Rendiņieki bieži redz Zanderi braucam ar velosipedu pa lietū izmirkušajiem ceļiem. Tie ir saimnieces kārtējie braucieni pēc produktiem, jo līdz šim slimnīcā nav nekādu citu transporta līdzekļu kā vienīgi velosipeds. Produktus ar to kaut kā atved, bet ja nu vajadzīga petroleja, tad pavisam cita lieta. Tādās reizēs jāmeklē pajūgs.

Nereti no slimnieku pusēs nākas piedzīvot arī vienu otru „pārsteigumu”. Parasti ir tā, ka no ārstiem visi prasa pieklājību, tomēr pašiem slimniekiem ne vienmēr to ievēro. Lūk, kādu gadījumu atstāsta slimnīcas personāls. Nesen kāds slimnieks lūdz aiziekt mājas vizītē, jo esot augsta temperatūra. Kad ārsts ieradās, tempe-

ratura bija pavisam norma la un „slimniekam” vajadzēja izrakstīt vienīgi zīmīti analīzei. Taču ārsts pazaudēja nelietderīgi vairākas stundas laika. Un, vārbut, tanī brīdī kādam citam tiešām bija nepieciešama palīdzība.

Slimnīcā vēl šodien arī daudz neatrisinātu jautājumu. Gultu skaitu paredz palielināt līdz 25, bet līdz ar to jāpārbūvē pārējās telpas. Pie gultām trūkst naktsskapiņu, kur slimnieki varētu novietot produktus. Tomēr vislielākās grūtības sagādā veļas mazgātava. Pašreizējā ir pavisam nepiemērota, tādēļ ar jaunas veļas mazgātavas izbūvi nevar kavēties.

Ārsts Liepiņš pavisam nesen pabeidza Medicīnas institūtu. Iegūtās zināšanas viņš tikai sāk pielietot praktiskajā darbā. Būdam terapeits, jaunais ārsts nereti izpilda arī ķirurģa pienākumus. Bieži tumsa jau sen klāj apkārtējos laukus, mežu, tikai jaunā ārsta dzīvokļa logā mirdz gaisma; ir brīži, kad jāieskatās arī grāmatā. Vakaros viņš atrod laiku arī pavisam citam, kurš varbūt nepieder ikdienas darbam — dzejai. Pirmie jauna autora panākumi liecina, ka arī šeit veicies. Taču pats vērtīgākais no visiem panākumiem ir tas, ka nelielā lauku slimnīcā ieguvusi labu slavu no tiem, kas tajā atguvuši veselību, darba spējas.

K. Līdumleks

Attēlā: par garšīgiem ēdieniem rūpējas slimnīcas pavāre Marta Priediņa

MUMS RAKSTA

Tā nav saimnieciska rīcība

Pelču zivju audzētava un Kuldīgas spirta rūpnīca atrodas kaimiņos. Spirta rūpnīcai jau vairākus gadus nav savas kanalizācijas sistēmas. Tādēļ ražošanas procesā radušies netīrie ūdeņi un brāga ieplūst kopējā ūdens baseinā. Šie atkritumi nogulstas un neļauj pilnīgi nolaist dīķus. Va-

saras mēnešos, ūdenim dīķos sasilstot, aiz skābekļa trūkuma iestājas masveida lašu mazuļu bojā eja.

Neskatoties uz vairākkārtējiem zivju audzētavas darbinieku lūgumiem, spirta rūpnīcas direktors b. Bērziņš nevēlas izīrīt ūdenskrātuvi un

ūdenspiegādes sistemu. Tikai spirta rūpnīcas dēļ zivju audzētavai jāiztērē lielas naudas sumas. Jāatgādina b. Bērziņam, ka viņa bezsaimnieciskās rīcības rezultātā neviens cits kā valsts cieš lielus zaudējumus.

A. Musatovs,

Pelču zivju audzētavas direktors

Rajona skolotāju apspriede

23. februārī rajona skolotāju saime pulcējās 1. vidusskolā, lai, sagaidot pirmo republikas skolotāju kongresu, pārrunātu, kā tālāk uzlabot mācīšanas un audzināšanas darbu.

Rajona skolu vecākais inspektors b. Krūmiņš savā ziņojumā atzīmēja, ka atsevišķas skolas guvušas panākumus audzināšanā darbam, labi nostādīts ražošanas sektors un fakultatīvās nodarbības. Tas sakāms par Snēpēles vidusskolu, Kuldīgas pirmo vidusskolu, Alsungas vidusskolu un citām.

Snēpēles vidusskola (direktors b. Kazaks), sadarbojoties ar kolchoza valdi un ciema padomi, guvusi labus panākumus kulturalo iemaņu ieaudzīnāšanā bērnos. Šajā mācību gadā skolā zēnus apmāca galdnieku, bet meitenes — šuvēju darbā. Biedrs Krūmiņš atzīmēja, ka vairāki skolotāji kā b. Šalkonis (I vidusskola), b. Saulesleja (Alsungas vidusskola) un citi prasmīgi realizē uzdevumu audzināšanā darbam.

Tomēr atsevišķi skolotāji savā darbā pielaiž kļūdas. Tā skolotājs b. Strēlnieks (Turlavas 7-gadīgā skola) neizpilda praktisko darbu programmu, bet šīs skolas sko-

lotājs b. Ziediņš strādā pēc paplašinātas programmas algebrā.

Zema disciplina ir Kuldīgas II vidusskolā, par ko liecina jau tas, ka pusgada laikā izslēgti 5 audzēkņi. Taču skolas direktore b. Vīgule tā vietā, lai paškritiski novērtētu savu darbu, atsegtu zemās disciplīnas cēloņus, garī un plaši runāja par šaurajām telpām skolā, par nepietiekamiem mācību līdzekļiem.

Debatēs runāja 13 sanāksmes dalībnieki. Daudzi no tiem runāja par nepiemērotajām mācību grāmatām.

Pirmās vidusskolas vecāku komitejas priekšsēdētājs b. Gavrilovs pamatoti aizrādīja, ka ne vienmēr skolotāji pietiekami seko bērnu stājai skolā, pareizai sēdēšanai stundu laikā utt. Ne ar ko nav attaisnojams tas, ka skolnieki, saņieguši 15 gadu vecumu, atstāj skolu.

Noslēgumā sanāksmes dalībnieki no sava vidus izvirzīja delegātus uz pirmo republikānisko skolotāju kongresu. Par delegātiem izvirzīja rajona skolu vecāko inspektoru b. Krūmiņu, skolotājus bb. Jostsonu, Veldi, Saulesleju, Kolāzinu, Lauvu un Gružu.

N. Rutks

Festivāla koncerts Rendā

Vēlā svētdienas pēcpusdienā Rendas tautas namā pulcējās kolchoza „Uzvara” ļaudis un pārējie ciema iedzīvotāji, lai noklausītos un noskaidrotos, ko kolchoza pašdarbnieki sagatavojuši jaunatnes festivalam. Ko redzēt un dzirdēt bija daudz, jo programma bija plaša. To ievadīja jaukais koris b. Strekavina vadībā izpildot Dunajevska maršu no kinofilmas „Pavasaris”. Tam seko citas dziesmas.

Tad uz skatuves uzņāc ciema bibliotekare Brigita Īle, kura šovakar piedalās koncertā kā daļlasiātāja — deklamētāja. Klausītāju uzmanību saista viņas izpildītie O. Vācieša „Vīra māte” un „Draudzība īrst”, melodeklamācija „Komjaunieša biedra karte”.

Centīgi festivāla koncertam gatavojusies soliste b. V. Ribaka. Viņa dzied Mokrousova „Jūra šalc”, Ozoliņa „Skaisla mūsu zeme dzimtā” un citas.

Solistus uz skatuves nomaina dejotāji. Tie tērpušies jau-

nos tautiskos tērpos, ko kolchozs „Uzvara” iegādājās pēdējā laikā. Raitis ir dejotāju solis, izpildot „Jauko pāri”, ko pavada koris, „Ačkupu” un „Rucavieti”.

Dejotājus nomaina soliste Irma Ozoliņa. Viņa dzied latviešu tautas dziesmu „Tumša nakte, zaļa zāle”, „Zelta kvieši”, Jāzepa Mediņa „Ir viens vakars”, Dārziņa „Teici to stundu to brīdi”.

Un atkal uz skatuves dejotāji. Viņi izpilda vecu tautas deju „Trissolis”, „Audēju deju”, „Ekusezi”.

Koncertu noslēdz muzikas ansamblis un koris, izpildot „Fizkulturiestu maršu”. Tanī pašā laikā fizkulturiesti izpilda vingrojumus.

Žurijas komisija nolēma ieteikt izvirzīšanai uz rajona festivālu jauko kori ar trim labākajām dziesmām, solisti Irmu Ozoliņu, daļlasiātāju Brigitu Īli un tautisko deju kolektīvu ar dejām „Ekusezi”, „Audēju deju” un „Jautro pāri”.

A. Pārsla

Jarovizē sēklas kartupeļus

Plāviņas. Lauksaimniecības arteļa „Daugava” kolchoznieki paredzējuši šogad iegūt 150—170 centnerus kartupeļu no katra hektara. Viņi laikus sākuši sagatavot sēklas materiālu, pārlasa to un izšķiro. Agros kartupeļus jarovizē. Tos sadīdē gaisās, siltās telpās. Posms, ko vada komjauniete Nora Bicka, pašlaik jarovizē vairāk nekā divas tonnas agro kartupeļu. Pēc šādas metodes kolchoznieki nolēmuši jarovizēt visus sēklas kartupeļus. Pagājušā gada pieredze rāda, ka lau-

kos, kur iestādīti jarovizēti kartupeļi, raža ir par 20—25 procentiem augstāka nekā citos laukos.

Rajona lauksaimniecības arteļos kartupeļu stādījumi šogad tiks palielināti gandrīz par 200 hektariem. Daudzi kolchozi, piemēram, Molotova vārdā nosauktais arteļis, „Selga”, „Sarkanā zvaigzne” un citi jau sagatavojuši pavasarim lielāko daļu sēklas kartupeļu. Uz laukiem, kur stādīs kartupeļus, izved organis-

